

Hipersenzibilnost in neofeudalizem

Izgrajevanje mesta ni lepotečenje podobe, temveč krepitev nosilnih struktur mestnega tkiva. Moč takšnega dejanja je naravnana na stopnjo oslabelosti nastalo zaradi rabe, ali dolgočasje, ki ga povzroča nezanimivost okolice. Pripovednost mesta tekmuje na kulturnem in komercialnem področju z močnejšimi silami tematskih okolij, blagovnih znamk, oglaševanja, medmrežja, glasbe in tiskanih medijev. Te sile so privite na zdaj zakritem ogrodju ali na njem le slonijo. V tej tekmi, mesto ne zmaguje. Marsikje celo postaja nepotrebno. Zato se mora izgrajevanje mesta prilagoditi novi paradigmi, tako da privzame kooperativen način nastopanja, ki pomeni ustvarjanje selektivnega, natančnega in taktično jasnega linearnega sistema, ki je topografsko prekinjen in generativno konvergenten. Takrat, mesto postane sel urbanih transakcij in njegov prostor čustveno in spontano draži opazovalca ali uporabnika. Toda v zdajšnjem času priložnostnega izgrajevanja so najlažje uresničljive le največje zamisli materialne potrošniške kulture in tehniške infrastrukture. Lastnik je gospodar in naročnik sprememb. Izgrajevanje mesta pa vseeno daje več kot le umetnost stavbarstva, saj je v funkciji produkcije dodane vrednosti, splošnega presežka in večne spremenljivosti. Možnost spremenljivosti mora biti sestaven del posegov v mesto, saj le tako lahko podpira množico koristne navlake usakdanjega življenja in omogoči več vzporednih rab v stvarnem času vsem uporabnikom.

Ivan Stanič